

omawianych towarów lub jakiegokolwiek wcześniejszego lub późniejszego świadczenia usług, nie został zapłacony, może być solidarnie zobowiązany do zapłaty podatku wraz z osobą pierwotnie zobowiązaną do jego zapłaty. Jednakże przepisy te powinny pozostawać w zgodzie z ogólnymi zasadami prawa będącymi częścią wspólnotowego porządku prawnego, w tym zwłaszcza z zasadami pewności prawa i proporcjonalności.

- 2) Artykuł 22 ust. 8 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywami 2000/65 i 2001/115, należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby państwo członkowskie przyjęło zarówno uregulowania, takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, przewidujące, że podatnik, na rzecz którego zrealizowano dostawę towarów lub świadczenie usług i który wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że cały podatek od wartości dodanej — lub jego część — należny z tytułu zrealizowania tej dostawy lub świadczenia usług, czy też jakiegokolwiek wcześniejszej lub późniejszej dostawy omawianych towarów lub jakiegokolwiek wcześniejszego lub późniejszego świadczenia usług, nie został zapłacony, może być solidarnie zobowiązany do zapłaty podatku wraz z osobą pierwotnie zobowiązaną do jego zapłaty, jak również uregulowania stanowiące, że podatnik może być zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia zobowiązania zapłaty omawianego podatku, który jest lub może być wymagalny w stosunku do podatnika, na rzecz którego lub za pośrednictwem którego realizowana jest omawiana dostawa towarów lub świadczenie usług.

Natomiast przepis ten nie stoi na przeszkodzie, aby ustawodawstwo krajowe, zgodnie z przepisem krajowym przyjętym na podstawie art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy 77/388, nakładało na każdą osobę zobowiązaną solidarnie do zapłaty podatku od wartości dodanej obowiązek ustanowienia zabezpieczenia zobowiązania do zapłaty należnego podatku od wartości dodanej.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2006 r. — The Sunrider Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-416/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 15 ust. 3 i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VITAFRUIT — Sprzeciw właściciela krajowego słownego znaku towarowego VITAFRUIT — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Dowód na wyrażenie przez właściciela zgody na używanie wcześniejszego znaku towarowego — Podobieństwo towarów)

(2006/C 165/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: The Sunrider Corp. [Przedstawiciel: A. Kockläuner, Rechtsanwalt]

Uczestnik postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Przedstawiciele: S. Latinen i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy]

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie T-203/02 The Sunrider Corp. przeciwko OHIM, mocą którego Sąd oddalił wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „VITAFRUIT” dla towarów z klas 5, 29 i 32 skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 8 kwietnia 2002 r. w sprawie R 1046/2000-1, odrzucającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, na mocy której dokonano częściowej odmowy rejestracji wspomnianego znaku towarowego w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu wniesionego przez właściciela słownego krajowego znaku towarowego „VITAFRUIT” dla określonych towarów z klas 30 i 32

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) The Sunrider Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Massachusetts Institute of Technology

(Sprawa C-431/04) ⁽¹⁾

(Prawo patentowe — Produkty lecznicze — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Pojęcie „mieszaniny aktywnych składników”)

(2006/C 165/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof